

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 747 יום ה' 9 במרץ 2017

השבוע בגיליון

מס ריבוי דירות – רשות המסים נערכת: סימולטור עזרים טפסים //

עדכונים מהשטח

נקודות זיכוי למסתננים - לא כתושב חוץ זכאי (מחוזי ת"א מול מחוזי ב"ש)

מאת
פסיקה

מ"ה – חישוב מאוחד במשרד עו"ד //

מ"ה – חשדנות פקיד השומה אינה רלבנטית לצורך קביעת "מרכז חיים" //

מ"ה – משיכת כספים מחברה לצורך תשלום דמי סחיטה לא יוכרו לצרכי מס //

אישום: מכרו סמים העלימו מסים // אמל"ח לא חוקי בזכות רשות המסים //

מתגברת תופעת הברחת סגירות לארץ // גזר דין חמור על דוד מורגנשטרן //

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

מס ריבוי דירות – רשות המסים נערכת: סימולטור עזרים טפסים

◆ בנוסף, לצורך בדיקת סכום המס הצפוי ובדיקת זכאות לפטור/חיוב חלקי פותחו ברשות המסים לשירות הציבור היישומים הבאים:

- מחשבון לחישוב הסכום הקובע והמס לתשלום לדירה - [לחץ כאן לכניסה למחשבון](#).

- מחשבון לבדיקת זכאות לפטור/חיוב חלקי כולל חישוב המס - [לחץ כאן לכניסה למחשבון](#).

רשות המסים מבהירה, כי תוצאת החישוב של "הסכום הקובע" היא בהתאם לנוסחה שנקבעה בחוק, ואינה משקפת בהכרח את מחיר או שווי הדירה, אלא קירוב לממוצע מחירי הדירות באזור בו ממוקמת הדירה, המבוסס על הערכה סטטיסטית על פי מאפייני האזור שבו הדירה נמצאת ושטחה.

◆ לצורך הגשת הצהרה ובקשה לקבלת הטבות בגין מכירת דירת מגורים פרסמה הרשות 2 טפסים: [טופס להצהרה על ריבוי דירות בשנת המס \(טופס 7201\)](#) - את הצהרה ניתן להגיש עד 31.3.17, אלא אם כן מבוקש מענק או אישור זכאות להפקדה בקופת גמל להשקעה שאז יש להצהיר עד למועד הדיווח על המכירה בגינה מתבקשת ההטבה (או אם **בגז יורה אחרת**).

רשות המסים מציינת שבשבועות הקרובים תפתח באתר **מערכת הצהרה מקוונת**.

- [טופס מכירת דירה ע"י חייב במס ריבוי דירות \(טופס 7202\)](#) (בקשה לפטור ממס ריבוי דירות לדירה, קבלת מענק ואישור הפקדה בקופת גמל). הטופס מיועד לשימוש ע"י חייב במס ריבוי דירות שמוכר דירה מיום 1/1/2017 ועד 1/10/2017 ועומד בתנאים שנקבעו בחוק ובתקנות לגבי הזכאות להטבות.

◆ מס ריבוי דירות הינו מס שמוטל על יחיד/תא משפחתי שבבעלותו 3 דירות או יותר ושסך חלקי הבעלות בהן יחד הינו 249% ומעלה. המס מוטל על כל הדירות שבבעלות החייב במס למעט שתי דירות לפי בחירתו. סכום המס לכל דירה חייבת הוא בשיעור של 1% מהסכום הקובע המחושב ע"פ נוסחה שבחוק כשהוא מוכפל בחלק שבבעלות החייב ובחלק היחסי מהשנה בה היה בעלי הדירה (ככלל החיוב הינו שנתי למעט מכירות/רכישות במהלך השנה).

◆ החוק קובע*, כי המס לא יעלה על 18,000 ₪ לדירה לשנה. בנוסף נקבעו בחוק מקרים בהם יחול פטור מהמס וכן מקרים בהם יחול חיוב במס חלקי.

◆ החוק קובע, כי בשנת המס 2017 יגיש החייב במס הצהרה לגבי כלל דירותיו (כולל כתובת, שטח, החלק שבבעלותו), הסכום הקובע לכל דירה, מהן הדירות שלא יחויבו, מהו סכום המס לתשלום לכל דירה חייבת וסכום המס הכללי לתשלום.

◆ בשלב זה, **אלא אם בגז ו/או רשות המסים יורו אחרת**, [את הצהרה יש להגיש לרשות המסים עד ליום 30/6/2017](#) ואת המס יש לשלם בכל שנה החל משנת 2017 בשני תשלומים שווים: בשלב זה האחד עד 30/6 והשני עד 31/12.

◆ על אף שהמס החדש תלוי ועומד בבג"ץ, בשל טענות לאי חוקיות*, כחלק מהיערכותה ליישומו של מס ריבוי דירות, פרסמה כבר עתה רשות המסים [לציבור באתר האינטרנט שלה](#) מידע וכלים שיסייעו לציבור בהבנת החוק והוראותיו, בדיקת החבות במס, זכאות לפטור או חיוב חלקי ואופן הגשת הצהרה והבקשה להטבה בעת מכירת דירת מגורים. הפרסום כולל את נוסח החוק, התקנות בדבר מענק במכירת דירה, הנחיות ליישום החוק וכן אוסף שאלות שכיחות כולל תשובות מפורטות.

* **האמור ממתין להוראת בגז – שיהא הדין הקובע.**

נקודות זיכוי למסתננים – עמדת מחוזי ת"א מול מחוזי ב"ש עו"ד ישראל בן ציון גולדמן ושות' – משרד עורכי דין

◆ (נכנס מסופק) לתקופה שלא תעלה על חודש ימים. כאשר בעניינם של המסתננים סמכות השר מוארכת ליעד להרחקתם מישראל" בהתאם להוראת סעיף 2(א) לחוק. לפיכך, לדעת הח"מ, מבלי להיכנס לשאלות החוקתיות כבדות המשקל, ישנה הסמכה מפורשת בסעיף 13 יחד עם סעיף 5 לתקנות שנקבעו על פי הסמכה מפורשת בחוק, כדי לקבוע שהעסקתם של המסתננים אסורה על פי דין, וממילא אינם זכאים לנקודות זיכוי לפי סעיף 2(א) לכללי הזיכוי.

◆ גם הסתמכות ביהמ"ש על החלטת המדינה שלא לאכוף את איסור העסקתם של המסתננים בשלב זה, לפיה "יש לראות את העובדים האמורים כבאים בגדר מי שמועסק כדין עד יוסדר אחרת ענינם", חריגה קמעה, שכן אף שהמדינה החליטה שלא לאכוף את האיסור, מחמת התחשבות בנסיבות הקשות והחריגות של סוגייה זו, אין בכך גם הסכמה להעניק למסתננים, הנחות במס השמורות ומיוחדות לתושבי ישראל ולתושבים זרים שהסדירו העסקתם כדין, ובחינה תכליתית של סעיף 2(א), לכללי הזיכוי, מלמדת על תכלית של עידוד מעסיקים ועובדים זרים המועסקים כדין לעומת אלו המסתננים לישראל שלא כדין כל עוד לא הותרה העסקתם על פי דין, כל פרשנות אחרת, לכאורה, מעקרת מתוכן את הסעיף כולו.

◆ **יועזר עוד, כי ביהמ"ש המחוזי בת"א חולק בקביעותיו על פסיקת בימ"ש המחוזי בב"ש כבוד השופט גד גזעון (בע"מ 9266-03-14 שלמה סעד נ' פקיד שומה אשקלון (פורסם בנבו) לפיה "אין לראות במדיניות אי – האכיפה, בה נוקטת המדינה, כמתן אישור העסקה למסתננים. בימ"ש בת"א מתייחס לפסיקה זו מתנגד לה ומציין כי "בעניין גיוס והשמה, נקבע על ידי כבוד השופט גד גזעון כי "...ניתן לראות את מדיניות אי האכיפה של המדינה, כמתן היתר העסקה בפועל..." (שם, פסקה 13), אולם מדובר בצירוף חלקי שחסר בו סוף המשפט "לעניין הוראת החוק האמורה". כלומר ניתן לראות כך רק לעניין הוראת החוק העוסקת בהיטל עובדים זרים, וזאת משום שלעמדת כבוד השופט גד גזעון: "תכליתו של חוק ההיטל מתקיימת לסברתי, לא רק ביחס לעובדים זרים המוזמנים לישראל מראש ע"י מעסיקים, ואשר זוכים לאשרת עבודה, עמה נכנסים הם לתחומי המדינה, אלא גם ביחס למסתננים המגיעים לישראל ומבקשים לעבוד בה, ... קשה להלום, כי דווקא מי שמעסיק עובד זר, אשר נכנס ארצה כדין ובהיתר, יחויב בהיטל, ואילו מי שמעסיק עובד זר שהסתנן ללא היתר, יופטר מחובה זו."**

◆ לבסוף, לעניות דעת הח"מ, גם במידה וביהמ"ש העליון יכריע סופית בין העמדות הנ"ל, ויקבל טענות אלו ודומות להן, וגם אם יתקבל ערעור המדינה (כך לפי הסטטיסטיקה), עדיין בסופו של יום, ככל שעובר הזמן, ומסתננים אלו רוכשים דירות ובתי עסק בישראל, בונים קהילות בתי ספר וגני ילדים, מגדלים ילדים אשר שפתם העיקרית הינה עברית, וממעטים לשמור על קשר עם המדינה ממנה הגיעו, ואילו המדינה אינה נוקטת צעדים משמעותיים להביא להרחקת המסתננים מהמדינה, יוצר הכרח להכיר במסתננים, גם אם לא לכולם באופן גורף, כתושב ישראל שמרכז חייו בישראל, ולהעניק להם את נקודות הזכות מכוח סעיף 34 לפקודה.

◆ בפסקי הדין שניתנו לאחרונה, במהלך חודש ספטמבר 2016, ע"י בימ"ש המחוזי ת"א, כבוד השופט מגן אלטוביה, (עמ (ת"א) 8339-01-15 כלי ניקה. י. בע"מ נ' פקיד שומה תל אביב 5, וע"מ 14-10-8363 עומר הנדסה ובניה (1986) בע"מ נ' פקיד שומה תל אביב 5), קבע ביה"ש המחוזי כי יינתנו 2.25 נקודות זיכוי של "תושב חוץ זכאי" לפי סעיף 2(א) לכללי מס הכנסה (נקודות זיכוי לתושב חוץ זכאי), התשס"ז-2007 (להלן: "כללי הזיכוי"), כהגדרתו בסעיף 1 לכללי הזיכוי: "שהייתו בישראל או באזור והעסקתו בישראל או באזור מותרות על פי דין", גם למסתננים השוהים בישראל ברישיון זמני לשיבת ביקור עד להרחקתם מישראל, לפי סעיף 2(א) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב (להלן: "מסתננים" ו"החוק").

◆ לטענת ביהמ"ש המחוזי, העסקתם של המסתננים בישראל הינה מותרת על פי דין, בין היתר, לאור כך שמדינת ישראל החליטה שלא לאכוף את איסור העסקתם (ראה: בג"צ 6312/10 קו לעובד ואח' נ' הממשלה ושר הפנים), ובעיקר היות ואיסור העסקתם של מסתננים, אינו בהיר דיו, ולטענת ביהמ"ש אין לו מקור מלבד הכיתוב על גבי הרישיון הזמני כי "רשיון זמני זה אינו מהווה רשיון עבודה", אך אין די בכך על מנת לפגוע בחופש העיסוק שמעוגן בחוק יסוד.

◆ לפי ניתוחו של ביהמ"ש, סעיף 13 לתקנות הכניסה לישראל, תשל"ד-1974 (להלן: "התקנות"), הקובע כי: "בעל רשיון לשיבת מעבר, לשיבת ביקור מסוגים 2/ב או 3/א או לשיבת ארעי מסוגים 2/א או 4/א, לא יקבל עבודה בישראל, אלא אם השר התיר לו את הדבר", אינו חל בעניינם של המסתננים, שכן רישיונם אינו מהסוגים המפורטים בסעיף "ואין אלה מענייננו".

◆ לסברת הח"מ, בנקודה זו טעה בית המשפט הנכבד, עיון מדוקדק בהוראות החוק והתקנות מלמד כי סעיף 13 חל בעניינם של המסתננים,

שכן ישנם בסעיף 2 לחוק, ארבעה סוגי רישיונות שבסמכות שר הפנים ליתן (מעבר, ביקור, ארעי, קבע) כאשר את הרישיון לשיבת ביקור לפי סעיף 2(א) לחוק רשאי השר להעניק לתקופה של עד שלשה חודשים, אך בשנת 2001 בתיקון 9 לחוק נקבע סעיף 2(א) לחוק, הקובע כי בסמכות שר הפנים ליתן גם "רישיון זמני לשיבת ביקור למי שנמצא בישראל בלי רישיון ישיבה וניתן עליו צו הרחקה – עד ליציאתו מישראל או הרחקתו ממנה".

ובתקנות, סעיפים 5 ו-5א לתקנות, מורים על חמישה סוגים עיקריים של רישיונות ביקור אותן צריך לבקש מבקש הכניסה לישראל (ב/1-עובד זמני, ב/2-תייר, ב/3-נכנס מסופק, ב/4-מתנדב, ב/5-משקיע זר ועובד חיוני-ב/51), אך מסתננים לא זכו לקטיגוריה מיוחדת של רישיון ביקור בתקנות. לפיכך, בהתאם לכללי הפרשנות התכליתית הנוהגת במשפט בישראל, יש לבחון איזה מבין סוגי רישיונות הביקור שבתקנות, הינו סוג רישיון הביקור אותו מקבלים המסתננים.

לעניות דעתי ההגדרה היחידה מבין הרשיונות הללו שתאים היטב הן מבחינת לשונה והן לעניין תכלית החוק למסתננים, הינה הגדרה ב/3-נכנס מסופק: "השר רשאי לתת לאדם אשר מעמדו לענין הכניסה לישראל והישיבה בה איננו ברור, אשרה ורשיון לשיבת ביקור מסוג ב/3

המקוריים במועד. המשיב טוען, כי הגשת הדו"חות המתוקנים מבטלת את הדו"חות המקוריים.

◆ **המערערים מבקשים, לחילופין, כי המשיב יערוך להם חישוב לפי סעיף 66(ה) לפקודה (כנוסחו במועדים הרלוונטיים), המביא לתוצאת מס מופחתת.** המשיב טוען כי הוצע בעבר למערערים שיערוך להם חישוב לפי סעיף 66(ה), אך הם דחו את ההצעה ובחרו למצות את הערער, ולכן הם אינם זכאים לכך היום.

בימ"ש המחוזי בת"א, כבוד השופט יונה אטדגי:

◆ **לעניין השאלה האם קיים הסכם, חובת ההוכחה הינה על המערערים, המערער סובר שקיים הסכם היות וניתנה החלטה לאשר הגשת הדוחות המתוקנים לאחר קיום התייעצות עם רפרנט, ואף בוצע החזר בהתאם.** אך ביהמ"ש קיבל עמדת המשיב, כי מדובר בהסכמה להגשת דוחות מתוקנים בלבד, שכן השומה שיצאה בהתאם לדוחות הייתה שומת 00 (שומה עצמית) ולפי עדותה של סגנית פקיד השומה הוחלט לאשר הגשת הדוחות לפני משורת הדין מתוך מודעות להליכים המתקיימים בבית המשפט העליון ולא בבחינת הסכמה לטענות המערער.

◆ **לעניין הטענה לאי תחולה רטרואקטיבית של הלכת מלכיאלי, מצייין ביהמ"ש כי ביהמ"ש העליון בבג"ץ 453/13 ליכטיק נ' רשות המסים, כבר קבע כי אין מדובר בהלכה חדשה, אלא בהשבת ההלכה על מכונה בעקבות פסיקות סותרות שניתנו בערכאת המחוזי. מסקנה זו מייטרת כמובן את הדיון בשאלה של החלה רטרואקטיבית של "הלכה חדשה" על ענין התלוי ועומד.**

◆ **עם זאת, בסוגיית הריבית** קיבל ביהמ"ש את עמדת המערערים וקבע, כי אין הצדקה לחייב את המערערים בהפרשי הצמדה וריבית על הסכומים ששולמו למעשה, אלא רק על סכומי החזרי המס שבוצעו בעקבות השומות הראשונות וממועד כל החזר.

◆ **גם בסוגיית הקנס** קיבל ביהמ"ש את עמדת המערערים וקבע, כי מטרת הטלת הקנס היא להרתיע מפני אי הגשת דו"חות על הכנסות, המערערים הגישו דו"חות במועד, וגם בדוחות המתוקנים לא שינו את הנתונים בדבר ההכנסות, או נתונים אחרים רלבנטים, מלבד סוגיית החישוב הנפרד, ולכן אין זה ראוי להטיל עליהם קנס (במיוחד כשהדוחות המתוקנים הוגשו בהסכמת המשיב עקב אי בהירות משפטית דאז).

◆ **לעניין סוגיית החישוב לפי סעיף 66(ה),** הסוגיה לא נדונה ולא הוברר האם וכיצד המערערים מקיימים את התנאים הנדרשים באותו סעיף, יחד עם זאת קבע ביהמ"ש, כי אם המערערים סבורים שהדבר עוד ניתן, יפנו בבקשה מתאימה למשיב שתידון לגופה.

תוצאה:

◆ הערער על עצם השומות נדחה, ואילו הערער על הריבית והקנסות התקבל, אין צו להוצאות.

ניתן ביום: 7.12.2016

ב"כ המערערים: עו"ד יגאל יהלומי

ב"כ המשיב: עו"ד רויטל בן-דוד, פרק' ת"א (אזרחי)

◆ המערער 1 (להלן: "המערער") הוא עורך דין בעל משרד עצמאי משנת 1991. המערער, אשת המערער, עובדת במשרד המערער כמנהלת חשבונות.

במשך כל השנים, עד סוף שנת 2010, דיווח המערער למשיב על מלוא הכנסות המשרד כהכנסותיו בלבד.

ביום 1.11.10 פנה המערער בבקשה למשיב, לאפשר לו לתקן את הדיווחים שהגיש לשנות המס הנדונות, באופן שההכנסות יפוצלו כך ש-80% מהן ייוחסו למערער ו-20% מהן ייוחסו למערער, וייערך לגביהן חישוב נפרד. ביום 13.12.10 יצאה תשובה מטעם המשיב (נספח 2 לתצהיר טולדנו), לפיה נדחתה בקשתו של המערער להגשת דו"חות מתוקנים, אך יחד עם זאת צוין שהבקשה מופנית "לנציבות מ"ה להחלטת הרפרנט" וכשתקבל תשובתם יודיעו לו על כך.

◆ ביום 19.6.11 הוציא המשיב למערערים הודעות על שומות המס לכל השנים הנדונות, שתאמו לתיקונים שעשה המערער, כלומר הכנסות המערער והמערער חושבו **בנפרד** בהתאם ליחס שהמערער הצהיר עליו, בעקבות כך נוצר החזר, והיתרה הוחזרה למערערים.

ביום 5.8.12 הוציא המשיב למערערים הודעות על שומות מס לפי מיטב השפיטה, בהן נעשה **חישוב משותף** של כל הכנסות המשרד לשנים הנדונות, ונקבע מחדש המס שעל המערערים לשלם, כשהוא כולל ריביות שחושבו מתום כל שנת מס וקנסות על אי הגשת הדו"חות במועד.

◆ **אין מחלוקת** כי קיימת תלות של הכנסות המערער בהכנסות המערער, וכי בהתאם להלכה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון **בע"א 8114/09** משה מלכיאלי נ' פקיד שומה אשקלון (להלן: "**הלכת מלכיאלי**") ייש לפרש את סעיף 66(ד) כקובע, כי בכל מקרה בו מתקיימת תלות בין הכנסות בני הזוג תחושב הכנסתם במשותף, אף אם גובה ההכנסה לא נבע משיקולי מס. המחוקק לא איפשר לנישומים להפריך את החזקה החלוטה שנקבעה בעניינם כאשר יש תלות בין הכנסותיהם, וזאת משיקולי יעילות אדמיניסטרטיבית של רשות המיסים ומשיקולי דאות, יציבות ועקביות."

◆ המערערים טוענים שהמשיב הסכים לפיצול ההכנסות ולחישוב הנפרד, ולכן הוא מנוע מלחזור בו, והשומות המאוחרות שהוצאו להם נעשו שלא כדין. המשיב טוען, שלא הסכים לתוכן התיקונים, אלא לעצם הגשתם.

◆ **שנית, המערערים טוענים שהנימוק היחיד להוצאת השומות המאוחרות היתה ההלכה החדשה הלכת מיכאלי, וכי אין להחיל הלכה זו רטרואקטיבית על עניינם.** המשיב טוען, שפסק דין **מלכיאלי** לא קבע הלכה חדשה, וגם אם ייקבע כך, ניתן להחילה רטרואקטיבית על עניינם של המערערים.

◆ **שלישית, המערערים טוענים שחישובי הריבית בשומות המאוחרות צריכים להעשות מיום קבלת החוזרים לפי השומות הקודמות ולא מיום תום כל שנת מס, מאחר שהם שילמו את מלוא המס על פי הדו"חות המקוריים.**

◆ המשיב טוען, כי חישוב הריבית מתום כל שנת מס מתאים להוראות פקודת מס הכנסה (להלן: "**הפקודה**").

◆ **רביעית, המערערים טוענים כי המשיב לא היה מוסמך לחייב אותם בקנסות, מאחר והם הגישו את הדו"חות**

חשדנות פקיד השומה אינה רלבנטית לצורך קביעת "מרכז חיים" ע"מ 21313-05-15 דוד יעקב נ' פקיד שומה עכו באסל חביב אללה, משפטן

במשרד הפנים לכתובת דירתו של אביו המנוח רק בחודש פברואר 2012. פסיקת בתי המשפט קובעת כי אין די במרכז חיים כפול על מנת לזכות בהטבת המס. רק נישום שהוכיח מרכז חיים אחד בישוב המזכה בהטבת המס – יזכה לה. לא זה המקרה הנדון.

בימ"ש מחוזי חיפה - כב' הש' אורית וינשטיין:

פסיקת ביהמ"ש מלמדת, כי הקביעה בדבר "מרכז חיים" אינה עניין טכני. על כן ביהמ"ש לא מצא לנכון לבחון את השאלה האם יעקב התגורר בדירה ברחובות על בסיס נתונים טכניים בלבד, של חתימתו על הסכם השכירות או רישומו על חשבון החשמל של הדירה ברחובות. גם אם פקיד השומה מצא בנתונים אלו אינדיקציה לביסוס עמדתו כי יעקב התגורר ברחובות. עובדה היא כי יעקב חתם על הסכם פשרה עם אשתו, כאשר בסופו של ההסכם, נרשמו כתובות הצדדים, והכתובת שמסר יעקב באותו מעמד היא כתובת ביתו של אביו בעכו. התרשמות ביהמ"ש היא כי הכתובת שצוינה בהסכם הפשרה, צוינה על ידי יעקב באופן אותנטי, מאחר וזו הייתה כתובת מגוריו באותה עת, לאחר שנאלץ לגור עם אביו. תימוכין לטענת יעקב בדבר מגוריו בעכו בתקופה הרלבנטית ניתן למצוא גם במסמכים שהוצגו על ידו ביחס לשימוש ברכב המעסיק, מבחינת היקף ההוצאה על תדלוקו בקילומטראז' של רכב המעביד ובמקומות ותדירות התדלוק של הרכב בשנת 2012 לעומת שנת 2013. יעקב תידלק את רכבו מדי יומיים או לכל היותר שלושה ימים. עובדה התואמת נסיעות למרחקים ארוכים דוגמת המרחק בין מקום העבודה לעכו. לעומת זאת, מתחילת שנת 2013 ניתן להיווכח, כי יעקב מתדלק את הרכב בתדירות נמוכה בהרבה.

ביהמ"ש כי יעקב בחקירתו הותיר רושם אמין. עדותו הייתה סדורה, קוהרנטית ותואמת את המסמכים שהוצגו. המערער אמנם לא הביא את אישתו לשעבר להעיד על מרכז חיו, אך בימ"ש קבע, כי בנסיבותיו הקונקרטיים של המקרה הנדון לא מצא ביהמ"ש, כי אי הבאתה לעדות או אי הבאתם של עדים כלשהם שיעידו כי המערער התגורר בעכו יש בה כדי לפעול לחובתו. אל מול העובדה, כי לא הביא עדים גובר משקלן של הראיות שהובאו בפני ביהמ"ש, שכן הכלל הראייתי אשר מבוסס על הניסיון והשכל הישר אינו מקים חזקה, אלא מציב הנחה הניתנת לסתירה.

לפיכך, קיבל ביהמ"ש את הערעור יעקב בדבר מקום התושבות שלו וקבע כי אכן היה בעכו ומתוקף כך המערער זכאי להטבת המס מכוח סעיף 22 (ב)(ד)(3) לפקודה.

תוצאה:

הערעור נתקבל. המשיב יישא בהוצאות המערער ובשכר טרחת עורך דינו בסך 25,000 ₪.

ניתן ביום: 25.11.2016

ב"כ המערער: עו"ד מוחמד בכר

ב"כ המשיב: עו"ד זנה גורדון ונדרוב, פרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)

המערער הוא תושב ישראל, נולד וגדל בעיר עכו, נשוי ואב ל-2 בנות קטינות. הוריו של המערער היו פרודים, כאשר אמו של המערער מתגוררת בעיר שדרות ואילו אביו המנוח של המערער התגורר, עד פטירתו ביום 20.1.2015, בעכו. בבעלות המערער ואשתו דירת מגורים בעכו, בה התגוררו עד תחילת שנת 2011. החל מיום 1.6.2011 הושכרה דירת המגורים של בני הזוג לשוכרים. בסוף שנת 2010 עלו נישואיו על שרטון וסכסוך חריף פרץ בינו לבין אשתו, במהלכו אף הוצא נגדו צו הרחקה מן העיר עכו והוא עבר להתגורר בביתה של אמו בעיר שדרות.

עם זאת, טען המערער, כי זמן קצר לאחר שעבר להתגורר בביתה של אמו, נתגלעו מחלוקות בינו לבין אמו אשר לא אפשרו לו להמשיך להתגורר עמה, והוא נאלץ לעבור להתגורר עם אביו המנוח בעכו, ושם התגורר עד לחודש דצמבר 2012. המערער טען, כי במהלך התקופה ששהה המערער בהרחקה מהעיר עכו והתגורר אצל אמו בשדרות החל בהליך גירושין מאשתו. בקשתו של המערער להחזר מס נדחתה והוצאה לו שומה בשלב א' ביחס לשנים 2011-2012, במסגרתה נשללה ממנו הטבת המס המגיעה לתושבי העיר עכו.

השגה שהוגשה על ידי המערער נדחתה על ידי המפקחת, אשר קבעה כי אינו זכאי להטבת המס מאחר ולא הוכיח כי התגורר בעכו בתקופה הרלבנטית.

לטענת המערער, החלטת המשיב בהשגה אינה סבירה ונגועה בשיקולים זרים ופסולים. זאת, מאחר ובמהלך ההליך השומתי מצא המערער (שלא היה מיוצג בשלב השומתי) לנכון להתלונן על אופן הטיפול בעניינו למבקר הפנים של רשות המסים. המערער נדרש להוכיח, כי המשיך להתגורר בעיר עכו, שעה שאין מחלוקת, כי מרכז חיו היה בעיר עכו בתקופה שקדמה לתקופת נשוא הערעור. לטענת המערער, על המשיב לבסס החלטתו על עובדות, בדרך של בדיקה עניינית ותוך איסוף נתונים רלבנטיים ודחיית עובדות שאינן נוגעות לעניין. במקרה הנדון, לטענת המערער, המשיב לא ביסס את החלטתו על מסד עובדתי אלא על השערות בלתי מבוססות תוך התעלמות מראיות חד משמעיות שהוצגו בפניו על ידי המערער. להסכם הגירושין ולהסכם הפשרה יש משמעות ותוקף משפטי גם אם לא הוגשו לבית הדין הרבני, ואין מקום, בנסיבות עניינם של המערער ואשתו, לקבל את גישתה החשדנית של המפקחת, אשר מכוונת לכך שהמערער תכנן תכנון מוקדם ומראש בכדי לזכות בהטבת המס נשוא הערעור.

המשיב טען, כי ככל פטור או הנחה מס – יש לבחון בקפדנות את טענת המערער בדבר זכאותו להטבת המס של תושב עכו. הכלל הוא תשלום מס כפי שיעור המס החל על כלל הציבור והמבקש הנחה במס – מבקש כי עניינו יוחרג מן הכלל ועליו נטל ההוכחה, כי מילא אחר התנאים הנדרשים לצורך קבלתה. על המערער להוכיח כי מרכז חיו הוא בעכו וכי אין הוא בעל מרכז חיים "כפול" על מנת שיזכה בהנחת המס. המערער לא עמד בנטל זה. המערער עזב את העיר עכו בחודש מאי 2011 ומאותה עת, גם אם שהה באופן חלקי בעכו, לא התגורר בה באופן בלעדי ולכל הפחות ניהל מרכז חיים "כפול". אשתו של המערער רשמה במשרד הפנים את כתובת הדירה ברחובות כבר בחודש מרץ 2011 ואילו המערער שינה את כתובתו הרשומה

משיכת כספים מחברה לצורך תשלום דמי סחיטה לא יוכרו לצרכי מס עמ (מרכז) 26607-12-12 עזרא בר נתן נ' פקיד שומה רחובות אינגה אייזנברג-עצמון, עו"ד (חשבונית)

מלטעון כאילו הכספים שהוא משך מקופת החברה אינם כספים שהוא משך אישית לשימושו הפרטי.

◆ המשיב טען עוד, כי לא ניתן לחייב נישום ביטוי- לא ניתן לקזז בין ההכנסות שלו להוצאות של נישום אחר. לשיטת המשיב, המערער מבקש לחייבו בהפרש שבין מס על ההכנסה ממשכורת אצלו, לבין החיסכון במס לחברה, אך את זאת לא ניתן לעשות. למעשה, כך לפי המשיב, המערער מקבל את הקביעה, כי יש לזקוף אצלו הכנסת עבודה כפי שנעשה בצווים שהוצאו לו. אלא, שכנגד זה מבקש המערער להכיר בהוצאות שכר של החברה- אצלו באופן אישי.

ביהמ"ש המחוזי מרכז – כב' הש' ד"ר אחיקם סטור:

◆ כספים שמושך בעל שליטה או מנהל מקופת החברה, שאינם הלוואה, מהווים הכנסה ממשכורת או מדיבידנד. טענתו העיקרית של המערער הינה, כי הכספים שנמשכו מהווים כספי סחיטה של עובד החברה ואשר הוצאו מהחברה, ולפיכך אינם בגדר הכנסה ממשכורת העומדת בפני עצמה, ולכן יש לחייבו בהפרש שבין מס החברות והמס האישי בלבד.

למעשה, כך לפי ביהמ"ש, המערער מקבל את העובדה שהסכומים שהוא משך מקופת החברה מהווים הכנסת עבודה, המשיב בסיכומיו כותב, כי עקרון זה מקובל עליו, וכי זה המתווה עליו הוסכם בערעור שהתקיים בפני בית המשפט העליון, ולשם כך לא היה צורך לנהל הליך משפטי זה.

◆ בימ"ש הסביר, כי בפקודת מס הכנסה נקבע בפירוש, כי ניכוי הוצאות וקיצוז יכולים להיעשות כנגד הכנסתו של אותו אדם, ואין אזכור לאפשרות של קיצוז וחישוב הכנסות של בעל שליטה בחברה. יש אפשרות לקזז הפסדים מפעילויות שונות אצל אותו נישום, אך במקרה זה אין אפשרות לקזז מפעילויות שונות של חברה ובעל המניות שלה, אף אם הוא בעל השליטה היחיד.

◆ הוצאות השכר של חברת המבורג נלקחות בחשבון בחישוב השומה הכוללת של החברה- ורק שלה, ולא ניתן לעשות שימוש בהוצאות החברה, לטובת הוצאות של אישיות משפטית אחרת גם אם מדובר בבעל השליטה בחברה. עקרון האישיות המשפטית הנפרדת מחייב אותנו להפרדה ברורה בין השומות. זכות הקיצוז שייכת לחברה בלבד, ואין היא יכולה להעביר זכות זו לאחר. לא ניתן לערבב בין הכנסות וחיובי הנישום להכנסות וחיובי החברה.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה. על המערער הושתו 15,000 ש"ח הוצאות לטובת המשיב.

ניתן ביום 27.10.16

ב"כ המערער: עו"ד טננבלט ואח'

ב"כ המשיב: עו"ד יעל הרשמן, פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי) מח' פיסקלית

◆ המערער הינו הבעלים ומנהל של המבורג- חברה למסחר בינלאומי בע"מ (להלן: "החברה/ המבורג"). המערער נפל קרבן לסחטנות באיומים על ידי יאיר זוהר (להלן: "זוהר"), מי שהיה העובד היחיד בחברה. כנגד זוהר הוגש כתב אישום והוא הורשע ונקבע, כי הוא איים על המערער במספר הזדמנויות מתוך כוונה לגרום לו לפחד ולקבל בצורה זו כספים.

המערער מימן את התשלומים לזוהר מכספים שמשך מן החברה, אשר הוצגו בספרי החברה בשנים 2006 ו-2007 במסגרת יתרת משיכות של המערער. החברה הגישה למשיב דו"ח מתקן לשנת המס 2006, שבמסגרתו ביקשה להכיר בהפסד לצרכי מס בשיעור 300,000 ש"ח לשנת המס 2006 וכן ביקשה במקביל להקטין את יתרת המשיכות של המערער בחברה באותו סכום. החברה הציגה את הסכום של 200,000 ש"ח שמשך המערער בשנת המס 2007 כהפסד ולא כמשיכות של בעל המניות.

◆ המשיב לא קיבל את התיקון של החברה, מאחר שלא ראה בסכום, של חצי מליון ש"ח, שיצא מקופת החברה כהוצאה שהוצאה כולה בייצור הכנסה.

החברה ערערה על שומת מס ההכנסה של החברה לשנות המס 2006 ו-2007, בע"מ 1538-02-12. בע"מ 1538-02-12 נקבע, כי אין ממש בטענות החברה, וכי החברה לא עמדה בנטל להוכחת טענותיה.

החברה הגישה ערעור על פסק הדין (ע"א 6125/14). כפי שעולה מפסק הדין, בהמלצת בית המשפט העליון, משכה החברה את הערעור. במהלך הדיון הצהירה ב"כ המשיב, כי היה וייקבע במסגרת ערעורו האישי של המערער, כי יש לסווג את הכנסת בעל המניות כמשכורת, אז "יתותר ההוצאה נשוא הערעור דן למערער כהוצאה בהתאם לדין".

◆ המערער מבקש מביהמ"ש לקבוע, כי מדובר במשיכות כספים שמקורן בכספי סחיטה, ולפיכך אינם בגדר הכנסה ממשכורת העומדת בפני עצמה או דיבידנד, ובנסיבות אלה יש לחייב את המערער בהפרש שבין מס החברות והמס האישי בלבד. עוד מוסיף המערער, כי היות והחברה שילמה את המס בהתאם לשומה שהוצאה, יש לקזז באופן שישולם ההפרש בין המס שהוטל וחושב על פי מס החברות לבין המס האישי המחושב על פי השומה שהוצאה על פי הצו לשנת 2008, ויש לקזז את סכום המס שיכול היה להיחסך בגין הכרה בתוספת ההכנסה שנקבע בצו.

המערער טען, כי יש לקבל את טענתו ביחס לחיובו בהפרש בין מס החברות לבין המס האישי אותו שילם, נוכח קביעת ביהמ"ש העליון בערעור החברה, לפיו היה ותסווג הכנסתו כמשכורת תותר ההוצאה לחברה, היות והחברה שילמה את המס בגין הכנסותיה.

◆ המשיב טען, כי אין הבדל במהות בין הסכום שנמשך בשנת 2006 לסכום שנמשך בשנת 2007, הם כולם נמשכו באותו אופן, מאותה סיבה, באותן נסיבות ולאותרו שימוש.

המשיב טען, כי קיים כאן כלל השתק הפלוגתא הנועד למנוע ולהעלות לדיון סוגיה עובדתית שהצדדים כבר העלו לדיון, וכי הסוגיה העובדתית כבר נדונה בערעור החברה. לפי כלל זה, פסק הדין בערעור החברה מהווה מעשה בית דין גם לערעור זה, ועל כן המערער מושתק

מתגברת תופעת הברחת סיגריות לארץ

עפ"י הודעת רשות המסים, היא מתמודדת לאחרונה עם גל גובר של ניסיונות הברחה של סיגריות וטבק. כך למשל, בחודש פברואר 2017, בעקבות חקירה של מחלקת חקירות מכס ומע"מ חיפה ויחידת הסמים של מכס אשדוד נעצר יבואן, בחשד כי ניסה להבריח כמות מוערכת של כ- 100,000 חפיסות סיגריות, שהמע"מ בגינן הוא כמיליון ₪. החפיסות הוסלקו באופן מתוחכם בבולי עץ שיובאו במכולה. מעצרו של היבואן הוארך בבית משפט השלום בחיפה, כב' השופט זיו אריאלי. זהו ניסיון ההברחה הרביעי שמסוכל בחיפה בשנה האחרונה. כמפורט בבקשת המעצר, ליבואן, אליהו קטין מחולון, תיק במע"מ בענף מסחר סיטוני בעץ. למכס אשדוד הוגש רשימון ייבוא על שם קטין תחת הצהרה, כי המשלוח מכיל עץ לנסורת מאוקראינה, בפעילות משותפת של חקירות מכס ומע"מ חיפה ויס"מ (יחידת סמים) (מכס אשדוד נערכה בדיקה יסודית במכולה ונמצא בה כמות גדולה של חפיסות סיגריות שהוסלקו בבולי העץ שאוחסנו במכולה. עפ"י הודעת הארשות המסים החשוד מכחיש את מעורבותו בענין.

בשנה האחרונה עדים בחיפה למגמה הולכת וגוברת של ניסיונות של הברחת סיגריות במכולות, כאשר סוכלו ארבעה ניסיונות הברחה בהיקף כולל של כ- 600,000 חפיסות סיגריות. גם בתחום הטבק ישנה עלייה בניסיונות ההברחה בחיפה, ובשנתיים האחרונות נתפסו שם עשרה משלוחים בהיקף כולל של כ- 46 טון טבק.

גזר דין חמור על דוד מורגנשטרן

ביום 13.2.17 בביהמ"ש המחוזי בת"א, כב' השופטת יהודית אמסטרדם, ניתן גזר דין של 5 שנות מאסר, קנס של 400,000 ₪ וחילוט רכושו, על דויד מורגנשטרן שהורשע בביצוע עבירות לפי חוק מע"מ בהיקף של כ-340 מיליון ₪, ביצוע עבירות לפי פקודת מס הכנסה בהיקף של 2.4 מיליארד ₪ וכן ביצוע עבירות הלבנת הון בהיקפי ענק. את כתב האישום הגישו עורכי הדין אורן בר עוז, לירון וקנין וניר ישראל מהיחידה המשפטית לתיקים מיוחדים ברשות המסים. בימ"ש קבע לאחר הליך הוכחות, כי מורגנשטרן, בעליה של חברת "דבי אנרגיה" ושל "נייב חברה לאנרגיה" פעל להוצאת חשבוניות מס פיקטיביות בתחום ענף הדלק ובכך סייע לאחרים להתחמק מתשלום מע"מ בהיקף של כ- 340 מיליון ₪. כמו כן, התחמק מתשלום מס הכנסה בהיקף עצום באמצעות ניכוי החשבוניות הפיקטיביות בדוחות של החברות. הפרשה זכתה לשם "אנרגיה מתחדשת" וגורמים רבים שהיו מעורבים בה כבר הורשעו ונושאים את עונשם ונגד אחרים מתנהלים הליכים.

אישום: מכרו סמים העלימו מסים

ביום 16.2.17 הוגש לבית המשפט כתב אישום ע"י מחלקת תביעות (פלילי) במשטרה ביחד עם יחידת יהלום מרשות המיסים, כנגד 3 חשודים בגין עבירות סחר בסמים ועבירות מס במרכז לימודים להשכלה גבוהה בהרצליה. 3 החשודים הינם תושבי חוץ ולומדים במרכז הלימודי את שנת הלימודים הראשונה שלהם. שלושתם תושבי הרצליה. מכתב האישום עולה, כי השלושה סחרו בסמים כשקהל הלקוחות שלהם הוא סטודנטים שלומדים ביחד איתם לספסל הלימודים. לפי כתב האישום, השלושה עסקו בפעילות ענפה של סחר בסמים, במספר רב של הזדמנויות ובחלק מהמקרים, סחרו בסמים בתוך מתחם המרכז הלימודי. עוד עולה מכתב האישום, כי הנאשמים היו חייבים בדיווח לפקיד השומה, בהודעה על פתיחת עסק ועל תחילת התעסקות כמו גם היו חייבים בניהול ספרים ודיווח בגין הכנסותיהם (הערת מערכת- יתכן וניתן לראות באמור "חרב פיפיות", עם זאת יתכן וכוונת הרשות מסתמכת על פרשנות הדין, לפיה יש לשלם מס גם על כספים שהושגו שלא בצורה חוקית ומבלי להכיר ב"הוצאות"). עפ"י הודעת רשות המסים, כתב האישום הינו תולדה של פעילות נחושה ובלתי מתפשרת בסוחרי הסמים, אשר בדרך של עשיית כסף קל ומהיר מביאים לפגיעה בציבור הצרכנים, בגופם וברכושם. שיתוף פעולה פורה זה, של המשטרה ביחד עם יחידת יהלום, הביאה לכתב האישום המבטא את הצורך בפגיעה כלכלית, בד בבד עם ההרתעה הפלילית באותם נאשמים.

התגלה אמל"ח לא חוקי בזכות רשות המסים

בחודשים האחרונים, כחלק מהמערכה נגד אמצעי הלחימה, שמקיימים כוחות הביטחון ביהודה ושומרון, בפעילות משותפת שהתקיימה לאחרונה ע"י כוחות צה"ל מחטיבת שומרון, השב"כ והמכס, סוכלה תשתית ייצור וסחר באמל"ח בעיר שכם ובמרחבה. עפ"י הודעת רשות המסים, התשתית נחשפה לאחר שהתקבל מהמרכז הלאומי לאבחון מטען ברשות המסים מידע אודות חבילות רבות שהוזמנו מרחבי העולם דרך קנייה אינטרנטית לשכם, ובהן חלקי נשקים. בעבודה משותפת של מודיעין אוגדת איו"ש, השב"כ, המשטרה והמכס נחשפה החוליה, אשר ייצרה נשקים והזמינה חלקי נשק מחו"ל דרך האינטרנט. במהלך החודשים האחרונים בוצעו מעצרים של חברים רבים בתשתית, נתפסו נשקים רבים ומאות חלקי נשק. המבצעים ממשיכים...

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: החשמונאים 90, תל אביב-יפו
6713307 ; טל. 03-6966733 פקס. 03-6966744

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.